

ΤΟ ΡΑΓΙΣΜΕΝΟ ΔΟΧΕΙΟ

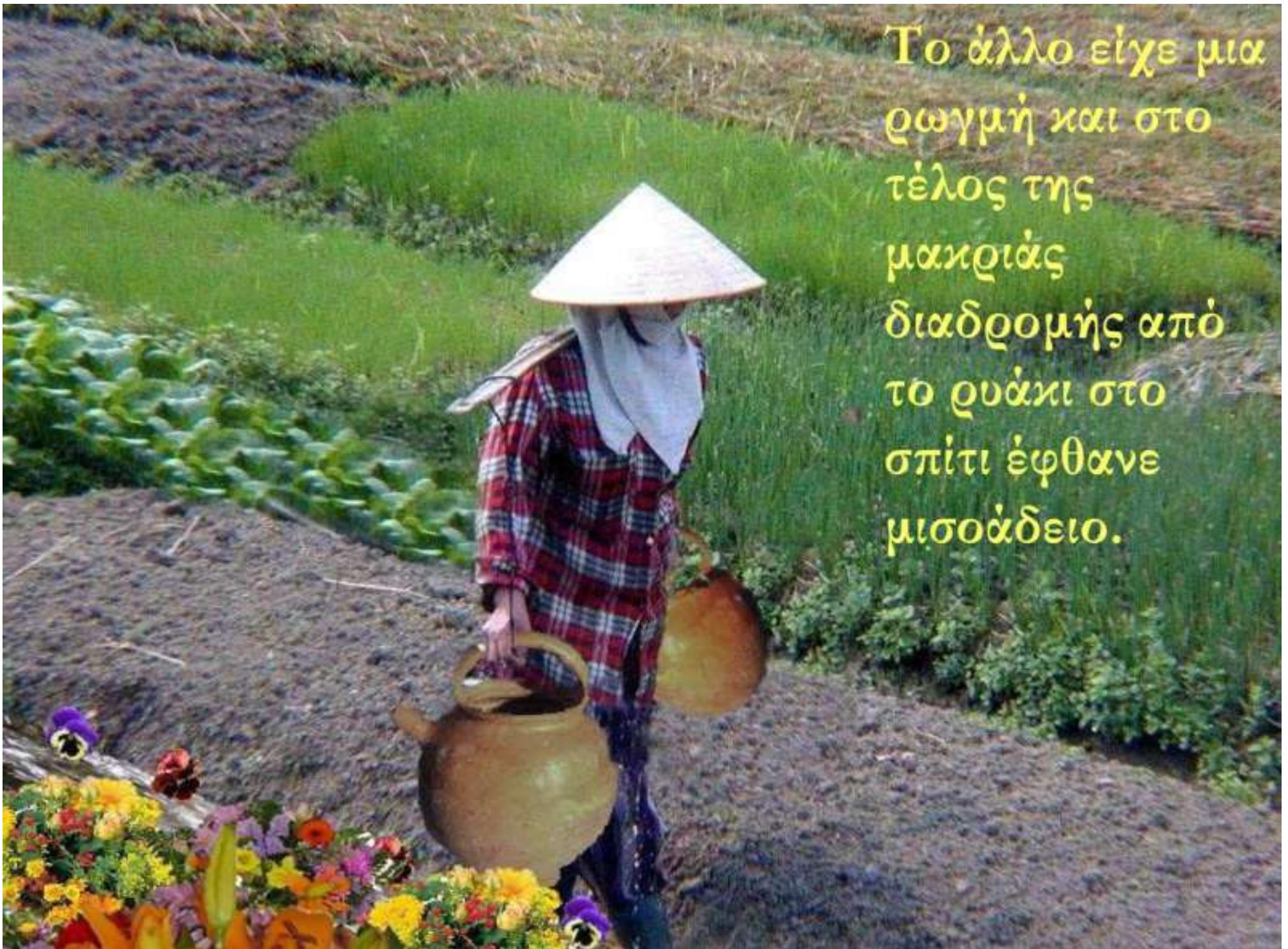
Μια γριά κινέζα
κουβαλούσε νερό
με δύο μεγάλα
δοχεία,
κρεμασμένα από
τους ώμους της.

Το ένα δοχείο
ήταν ἀφογό και
μετέφερε πάντα
όλη την
ποσότητα νερού
που έπαιρνε.

Το άλλο είχε μια
ρωγμή και στο
τέλος της
μακριάς
διαδρομής από
το ρυάκι στο
σπίτι έφθανε
μισοάδειο.

Έτσι για δύο
ολόκληρα χεόνια
η γριά κουβαλούσε
καθημερινά μόνο
ενάμισι δοχείο
νερό στο σπίτι της.

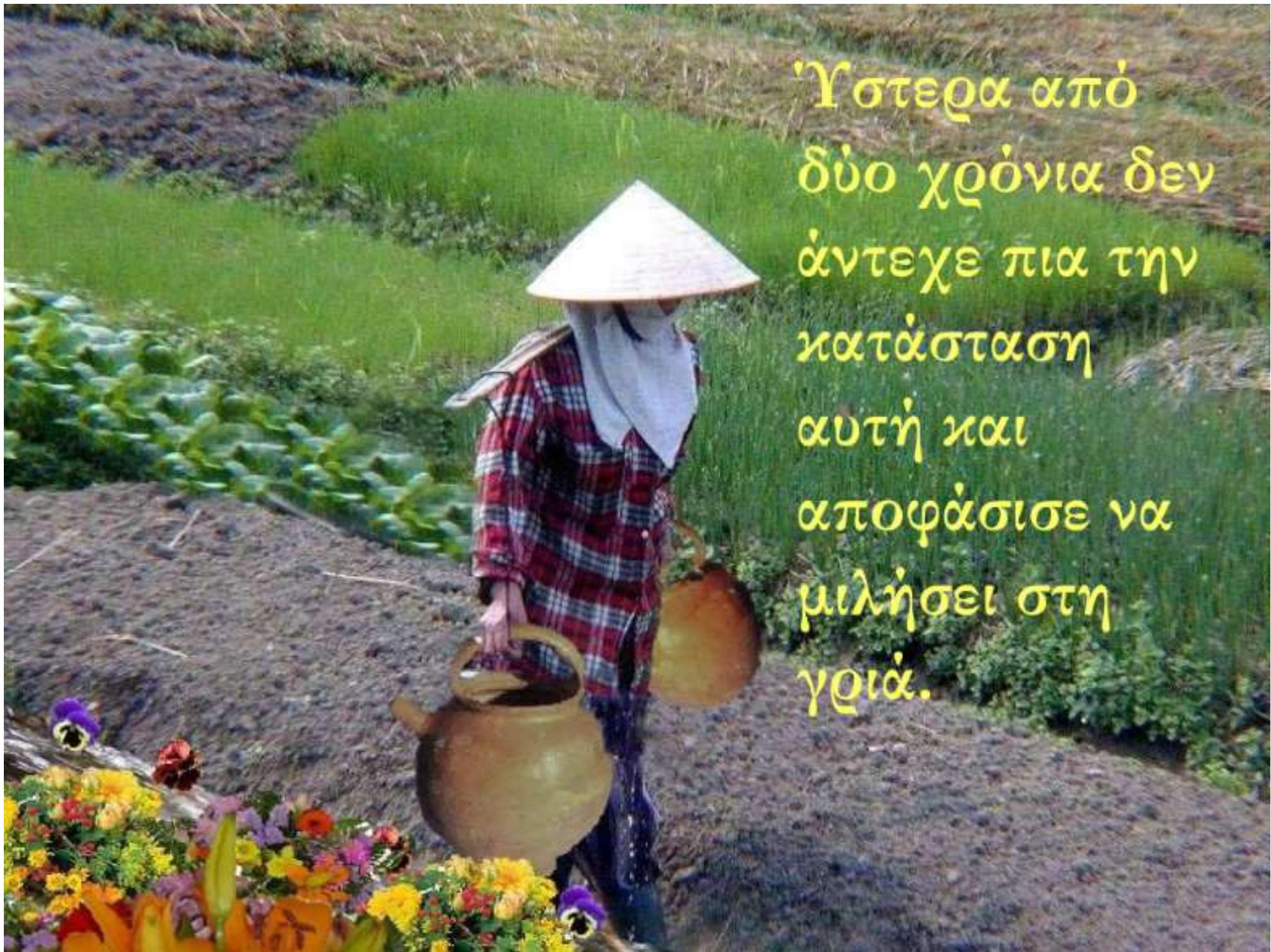
Φυσικά το
τέλειο δοχείο
ένοιωθε
υπερήφανο που
εκπλήρωνε
απόλυτα και
τέλεια το σκοπό
για τον οποίο
είχε
κατασκευαστεί.

Το ραγισμένο
δοχείο ήταν
δυστυχισμένο
που μόλις και
μετά βίας
μετέφερε τα
μισά από αυτά
που έπρεπε
και ένοιωθε
ντροπή για την
ατέλεια του.

Υστερα από
δύο χρόνια δεν
άντεχε πια την
κατάσταση
αυτή και
αποφάσισε να
μιλήσει στη
γριά.

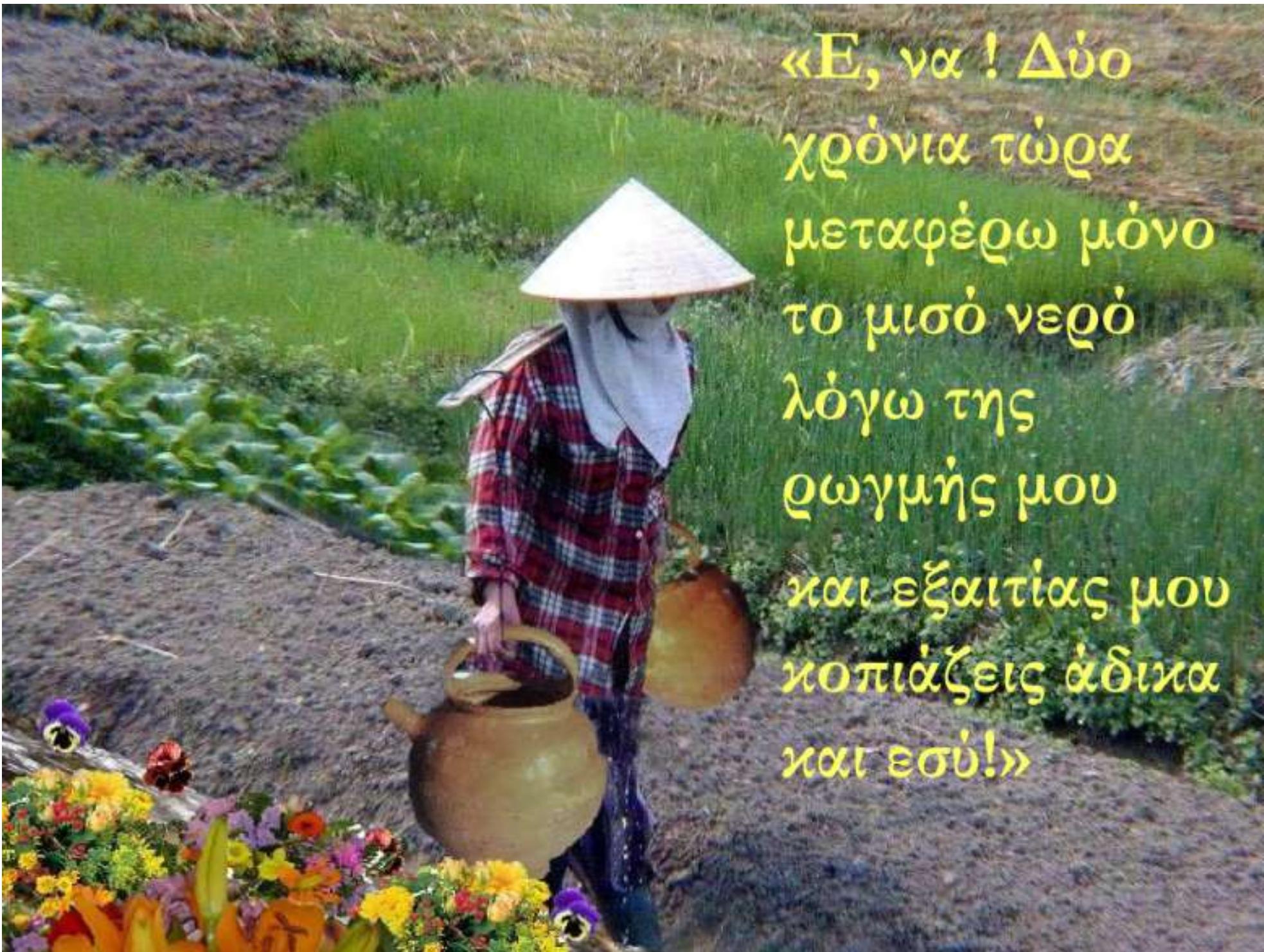

«Ντρέπομαι τόσο
για τον εαυτό
μου και θέλω να
σου ζητήσω
συγγνώμη!»

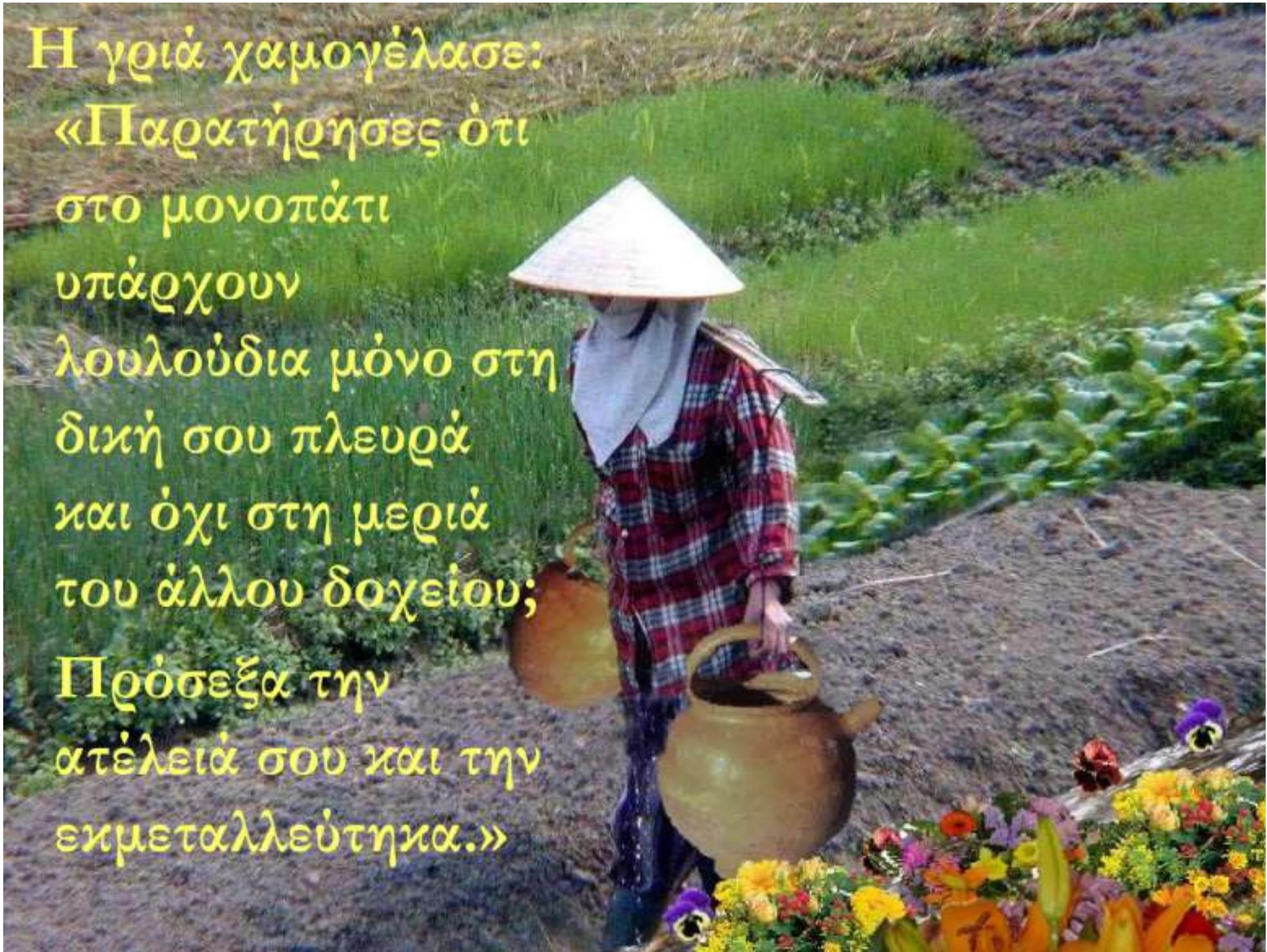
«Μα γιατί;»
ρώτησε η γριά.
«Για ποιο λόγο
νιώθεις ντροπή;»

«Ε, να ! Δύο
χρόνια τώρα
μεταφέρω μόνο
το μισό νερό
λόγω της
ρωγμής μου
και εξαιτίας μου
κοπιάζεις άδικα
και εσύ!»

Η γριά χαμογέλασε:
«Παρατήρησες ότι
στο μονοπάτι
υπάρχουν
λουλούδια μόνο στη
δική σου πλευρά
και όχι στη μεριά
του άλλου δοχείου;
Πρόσεξα την
ατέλειά σου και την
ειμεταλλεύτηκα.»

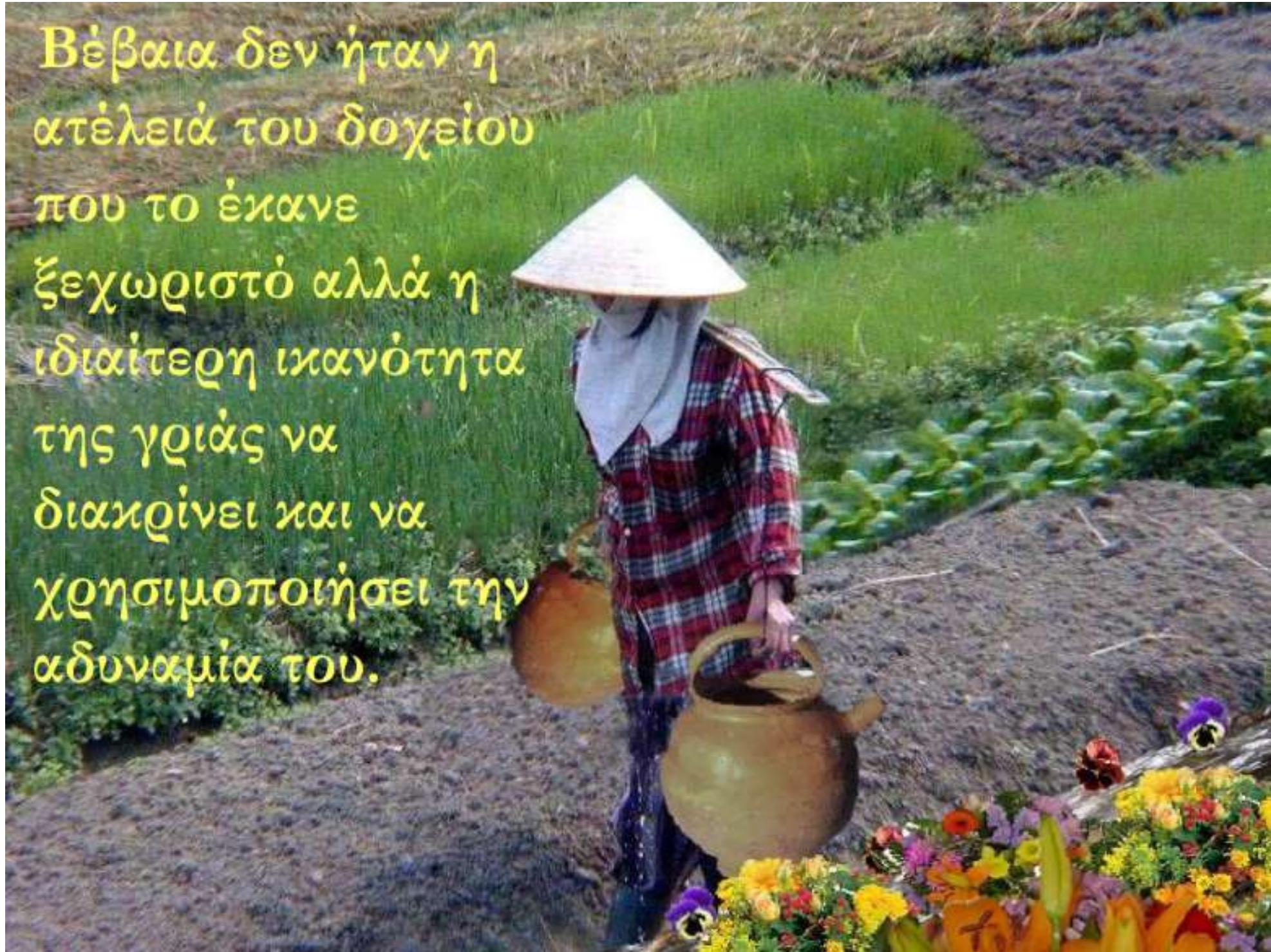

«Φύτεψα σπόρους
στην πλευρά σου και
εσύ τους πότιζες.

Δύο χρόνια τώρα
μαζεύω τα άνθη και
στολίζω το τραπέζι
μου.

Αν δεν ήσουν εσύ
αυτή η ομορφιά δε
θα λάμπουνε το
σπίτι μου!»

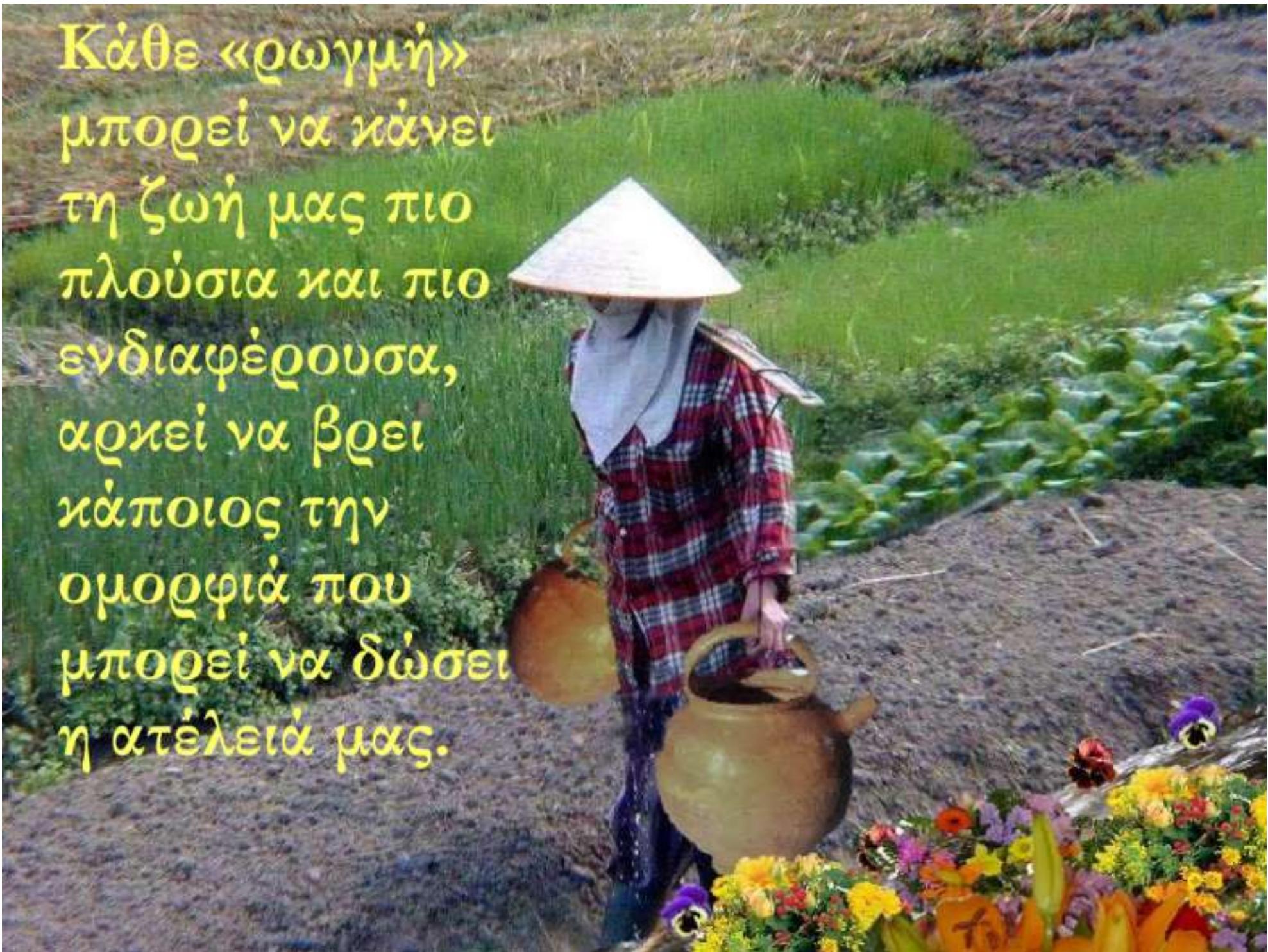
Βέβαια δεν ήταν η
ατέλεια του δοχείου
που το έκανε
ξεχωριστό αλλά η
ιδιαίτερη μανότητα
της γριάς να
διακρίνει και να
χρησιμοποιήσει την
αδυναμία του.

Ο καθένας μας
έχει τις
«ρωγμές» του
και τις
«αδυναμίες» του
που μπορούν να
γίνουν χρήσιμες
και να
ομορφύνουν τη
ζωή μας.

Κάθε «ρωγμή»
μπορεί να κάνει
τη ζωή μας πιο
πλούσια και πιο
ενδιαφέρουσα,
αρκεί να βρει
κάποιος την
ομορφιά που
μπορεί να δώσει
η ατέλειά μας.

«Ραγισμένοι»
φίλοι, μην
ξεχνάτε να
σταματάτε στην
άκρη του δρόμου
και να
απολαμβάνετε το
άρωμα των
λουλουδιών που
φυτεύουν στη
μεριά σας.

Αν ο καθένας μας
μετέτρεπε σαν τη
γριά τις ατέλειες
του διπλανού του
σε κάτι χρήσιμο
και όμορφο,
σίγουρα ο κόσμος
μας θα ήταν
καλλιτερος.

Εργαστήρι Δεξιοτήτων :
Είμαι εγώ, είμαι μοναδικός !
6ο Νηπιαγωγείο Χαλκίδας